

Ball de bastons

El dia 21 d'abril vam celebrar la festa de Sant Jordi. Com cada any, i entre altres activitats, alumnes voluntaris de tots els cursos vam fer una ballada de bastons. Abans de fer el ball definitiu vam estar fent diversos assaigs que van deixar esgotat a més d'un. Finalment va arribar el moment d'ajuntar-nos tots per fer la gran ballada i va resultar que de tants que érem no cabiem al pati, Així que ens vam apretar una mica i vam ballar per torns; primer vam ballar els de primer i segon un parell de balls, després els de primer van

marxar i s'hi van afegir altres cursos, i finalment vam ballar un últim ball tots junts. Els balls qu'evam interpretar van ser: La Boja, l'Airosa, el Jan Petit, l'Acordió i la Processó. Ens va quedar força bé i més d'un del públic va quedar bocabadat. Cal remarcar que érem 248 bastoners i bastoneres, tot un rècord. Tot plegat va ser força divertit, esperem repetir-ho l'any que ve.

*Andrea Corominas
i Marga Luís
2n d'ESO B*

Viatge d'estudis a Andalusia

Fa aproximadament dos mesos tots estàvem emocionats ja que finalment, després de 7 mesos d'exàmens, treballs i classes, havia arribat la nostra "recompensa": el viatge d'estudis a Andalusia.

El dia 2 ens vam trobar tots a l'Estació de Sants on vam agafar el Talgo per arribar a Sevilla. Les cabines eren tan estretes que ni tan sols les 4 persones que hi havíem de dormir podíem moure'ns lliurement, però això no va ser cap inconvenient per a nosaltres. Durant la nit vam arribar a ser 15 persones a una habitació.

En arribar a Sevilla vam fer una visita guiada pels carrers principals de la ciutat. A la nit vam anar a veure un espectacle flamenc del qual vam gaudir molt, i després ens vam tornar a l'hotel i ... vam dormir?

El segon dia vam visitar la Catedral i fins i tot vam pujar a dalt de la Giralda i vam poder tenir unes vistes precioses de la ciutat. En acabar ens vam dirigir cap els Reales Alcázares, antic lloc de residència de la monarquia. A la nit vam donar un tomb pel barri de Triana; el paisatge de la ciutat de nit amb el riu Guadalquivir i el pont era meravellós i es podia apreciar la bellesa d'una ciutat tan antiga i històrica.

Al dia següent ens vam llevar a les 6:30 del matí per anar a Còrdova

amb autocar, com és lògic quasi tothom va dormir durant el trajecte ja que només havíem dormit 5 hores perquè havíem arribat a la una de la matinada la nit anterior. Quan vam arribar, després de fer una visita guiada pels carrers de Còrdova, vam poder gaudir d'una visita per l'antiga Mesquita i actual catedral. L'arquitectura d'aquest edifici era impressionant, durant nou segles totes les generacions monàrquiques no havien pogut deixar d'afegir noves construccions a aquest edifici. Per la tarda, després de dinar, vam agafar l'autocar cap a Granada on vam passar el nostre últim dia a Andalusia.

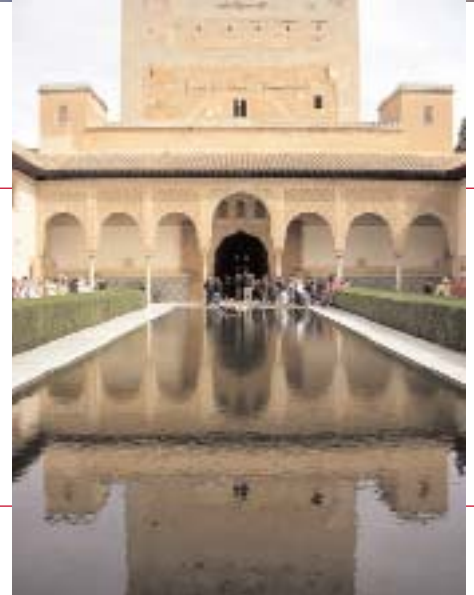
A Granada vam anar a veure uns de les edificacions més importants d'Andalusia: l'Alhambra; un seguit d'espectaculars infraestructures que daten de l'època de l'Al-Andalus.

Finalment la tarda havia arribat, i ningú desitjava marxar. Vam pujar al Talgo direcció Barcelona, i vam viatjar més de 10 hores durant les quals alguns vam riure i parlar fins a les 7 del matí.

Vam arribar a Barcelona molt cansats però plens de noves experiències amb els nostres companys, amics i professors. Donem les gràcies a aquests últims perquè sense ells res d'això hagués estat possible.

Maria Paz Barrera

4t d'ESO B

Viatge d'estudis a París

Els de segon de batxillerat us vam deixar en pau uns dies l'institut perquè abans de Setmana Santa vam anar a París. Ja ens ho mereixíem després de tot aquell llarg segon trimestre, ja... Vam anar-hi en autocar i vam marxar diumenge a la tarda per tal d'entrar a París de bon matí amb unes cares ben fresques després de "dormir plàcidament" durant el viatge. Un cop vam deixar les maletes a l'hotel vam iniciar la caminada que ens descobriria els racons més típics de París. A mans de quatre professors amb moltes ganes d'ensenyar-nos tot el que hi havia a l'horari i més, vam veure els diferents

barris, carrers al llarg dels quatre dies d'estada. No només vam caminar, vam participar activament de la vaga dels francesos tot no podent entrar a certs llocs (amb bones alternatives a canvi, però). Fora bromes, vam entrar al museu principal, el Louvre, amb guies que ens van ajudar a no perdre'ns per la immensitat del lloc i de l'art. Sena, crêpes, Torre Eiffel, illes, fresca, fotos, Notre Dâme, racons Amélie, metro, Montmartre, Pompidou... I qui ho resumeix? Espereu a fer segon de batxillerat i desitgeu tenir un viatge igual de maco que el nostre!

Visita a l'Arxiu Maragall

Aquest mes de maig, els alumnes de primer de batxillerat hem visitat l'Arxiu Maragall, situat a la casa on havia viscut aquest escriptor modernista (amb la seva esposa Clara Noble i els seus 13 fills). La visita ha suposat una subtil "invasió"/immersió en la seva intimitat i hi hem après (més) coses sobre la seva biografia i la seva activitat literària, ja que la casa reflecteix la seva vinculació amb l'obra d'altres autors (Llull, Verdaguer, Goethe, Nietzsche...) amb la música (Bach,

Wagner, Mozart...) i la seva amistat amb d'altres intel·lectuals de l'època a través d'un extensíssim epistolari (V. Català, Unamuno, A. Roura...). Així, doncs, durant una estona ens vam amagar de l'atmosfera intel·lectual i humana del poeta i, per extensió, de tota la seva època: una manera ben privilegiada de conèixer més aquest autor del qual enguany es commemorarà el centenari de la seva obra Enllà (1906).

La festa de Sant Jordi

La festa de Sant Jordi

La diada de Sant Jordi és el dia 23 d'abril, però com que aquest any queia en diumenge ho vam celebrar a l'Institut el divendres 21. Va ser un dia molt agradable, encara que potser va ser una mica atafegat. Primer vam començar a la sala d'actes amb el concert de Cant Coral per part dels alumnes de 1r d'ESO

i, després una obra de teatre molt ben interpretada per un grup d'alumnes de 2n d'ESO, es va donar pas a la celebració dels Jocs Florals en castellà, català i anglès i al lliurament dels diferents premis dels concursos que s'havien fet a l'Institut: castellà, matemàtiques, música, fotografia

matemàtica, disseny gràfic. Després d'un estona de pati i per finalitzar l'acte, els balladors de bastons van començar l'assaig general i, tot seguit, vam fer la gran ballada de bastons. El dia es va acabar amb un somriure.

Silvia Fonts

2n ESO B

Sant Jordi i el drac

El dia de Sant Jordi, com a inauguració dels Jocs Florals, un grup d'alumnes de 2n d'ESO vàrem interpretar l'obra de teatre Sant Jordi i el drac. L'obra era un tant especial, ja que havia estat escrita pels propis alumnes i dirigida per "l'actriu"

que feia el paper de princesa. Tot i haver fet molt pocs assajos i força desorganitzats, l'obra va esdevenir un gran èxit. El vestuari posseïa una gran originalitat (estaven fets pels propis actors i actrius), i la representació comptava

amb una banda sonora excel·lent interpretada per un gran pianista. Encara que no havíem comptat amb l'ajuda de cap adult, els resultats van ser prou bons, i el més important: ens ho vàrem passar de meravella.

Marta cantero

Sara Espinosa

2n ESO B i C

Actuació de la Coral per Sant Jordi

Durant tot un trimestre els alumnes del crèdit variable de Cant Coral vam preparar unes quantes cançons que després vam cantar davant dels alumnes de 1r i 2n, al final del crèdit, i

per Sant Jordi. Quan estàvem dalt de l'escenari, tots estàvem molt nerviosos, però al final, tot va sortir bé, encara que la millor cançó, la de "Vois sur ton chemin" de

Los Chicos del Coro, no anés acompanyada per un piano com la primera actuació que es va fer al març. Tot i això, va quedar molt bé!

Carla Santaló Toral

1r ESO A

Jocs Florals 2006

Concurs literari en llengua catalana

1r cicle:

1r premi poesia: *La musa* Huc Garcia 2n ESO B

1r premi prosa: *Històries típiques i tòpiques* Marçal Díez 2n ESO B

2n cicle:

1r premi poesia: Desert

1r premi prosa: *Entre la pols* Marta Abellan 4t ESO B

Batxillerat:

1r premi poesia: *Per tu* Gerard Torres 1r Batx. C

1r premi prosa: *Errekarri* Berta Gratacós 1r Batx. C

Accèssit prosa: *Reflex* Núria Ferrés 1r Batx. B

Angeli Cordero 1r ESO C

1r premi prosa: *La leyenda de San Jorge* Núria Rodríguez 1r ESO C

2n cicle:

1r premi poesia: *Romance* Laia Ferrer 3r ESO C

1r premi prosa: Desert

Concurs literari en llengua castellana

1r cicle:

1r premi poesia: *La mujer maltratada*

Batxillerat:

1r premi poesia: *Esbozo* Clara Carrillo 1r Batx. D

1r premi prosa: *La bella y la bestia* Jezabel Sánchez 1r Batx. C

Concursos a l'IES Jaume Balmes

Concurso mensual en lengua castellana

Gener: Samuel Nel·lo 1e ESO A

Febrer: Román Sánchez 1r ESO C

Març: Alejandro Morris 2n ESO A

Concurs Cangur de matemàtiques

Menció especial pels alumnes:

Eugènia Almacellas, Carlos Abril, Eduard Almacellas i Martí Bover

Garcia 3r ESO C

Batxillerat i cicles f.: *"Vista triangular"*

Blanca Pascual 2n Batx. B

Professorat: *"Infinit"* Jordi Batlle

Concurs "el problema del mes" de matemàtiques

1r ESO: 1r Samuel Nel·lo 2n Oriol Casals

2n ESO: 1ra Ying-Anna 2n David Chaure, Anna Martí i Moisés Sánchez

3r ESO: 1ra Clàudia Travé 2na Eugènia Almacellas

4t ESO: Desert

Disseny gràfic de l'agenda

3 accèssits:

"Lapis màgic" Pol Garcia 1r Batx. C

"Tropical" Anna Serret 2n Batx. C

"Chobits" Silvia Fonts 2n ESO B

Concurs de Sant Jordi en anglès

1r de Batxillerat: *"Dropping out"* Víctor Guerrero

2n de Batxillerat: *"The Path Towards the Truth"* Anna Serret

Concurs de fotografia matemàtica

1r cicle: *"Paràboles i triangles apuntant al cel"* Marçal Díez 2n ESO B

2n cicle: *"Rectangles i vegetació"* Eva

Sidokus musicals i música encreuada

1r cicle: Adrià Casanova 1r ESO B

2n cicle i batxillerat: Maiol Díez 1r Batx. D

Concurs de fotografia matemàtica de Sant Jordi

La Blanca Pascual de 2n Batx B, amb *"Vista triangular"*, ha obtingut un accèssit en el concurs nacional. Enhorabona!

Una visita a la Pedrera

Quantes vegades heu passat per Passeig de Gràcia i la meravellosa obra d'en Gaudí us ha passat desapercebuda? Doncs el passat 26 d'abril els alumnes d'Història de l'Art vam endinsar-nos en la sinuosa Casa Milà. Aquest edifici és més conegut com La Pedrera, nom que rebé durant la seva construcció pel fet que just al costat s'hi manipulaven les pedres, anomenades carreus, que serien col·locades molt acuradament sobre l'estructura de ferro. La majoria ja hi havíem estat, però una guia va ajudar-nos a entendre millor les formes i ens explicà moltes de les peripècies que havia viscut l'artista incloent-hi les exigències que la senyo-

ra Milà li feia. Les bones condicions meteorològiques ens van permetre gaudir, i mai millor dit, de la vista de l'Eixample de Barcelona des del terrat i per descomptat observar els guerrers que havien estat decorats amb la tècnica del trencadís.

Gaudí ens demostra en la seva edificació que deixa volar en llibertat la imaginació i la fantasia, sense oblidar l'aspecte funcional. Aquesta obra modernista, construïda entre el 1907 i el 1910, ens mostra ja una clara preocupació per l'urbanisme del qual els carrers de Barcelona i sobretot el Passeig de Gràcia en són un clar exemple.

L'edifici assoleix un alt grau de perfec-

ció, ja que tot el que té d'encert estètic, confluència amb la natura i originalitat visual, també ho té d'encert tècnic, amb les estructures de ferro i les solucions de les vivendes familiars.

La nostra recomanació és: que no us passi desapercebuda!

Viure a Barcelona suposa un seguit d'inconvenients, però alhora ens permet tenir a l'abast obres tan fabuloses i de grans magnituds com aquesta, GAUDIM-NE!

Laura Cabrera (2n Batx. C) i Blanca Pascual (2n Batx B)

Picalletres

A mitjan del mes d'abril els alumnes de 3 d'ESO vam anar al concurs "Picalletres" de TV3. Sis de nosaltres anàvem a concursar i la resta de públic.

El concurs consistia en lletrejar paraules que dictava el presentador (en Lluís Gavaldà, el cantant de Els Pets). Hi havia sis rondes, i a cada ronda augmentava el nivell de dificultat. Teníem 15 segons per lletrejar les paraules en els nivells inicials, i a partir del nivell 4 augmentava el marge, en 20 segons. A partir del tercer

nivell podíem també demanar ajut, que era una pista, descripció, o alguna dada que ens pogués servir per lletrejar millor la paraula.

Quan vam arribar el públic va passar directament al plató. I els concursants vam anar primer a una petita sala, on ens van posar una etiqueta amb el nostre nom, i ens van maquillar. Seguidament, vam passar al plató, ens van col·locar un micro i va començar el programa.

Ho vam fer força bé, però la falta de pràctica i, sobretot, el nerviosisme, van fer que cometéssim algunes errades. Però tot i això va ser una experiència fantàstica per a tots, i ens ho vàrem passar molt be.

En conclusió, va ser una experiència nova i agradable, i segur que s'apuntaria més gent a participar, si algun altre any es repetís.

Pol Melero 3r ESO

El Club de TV3

Dimecres 15 de març vam anar als estudis de TV3, a Sant Joan Despí amb un autocar que TV3 havia posat a la nostra disposició. Abans d'entrar al plató de gravació ens vam esperar en una sala on ens van donar un "piscolabis".

El regidor ens va dir que havíem d'aplaudir i animar molt el programa i també mostrar-nos col·laboradors i així ho vam fer.

Aquell dia els convidats eren el J.M Espinàs i la Mone, que va aprofitar i va

cantar. Altres coses que ens van sorprendre van ser la secció del Carles Capdevila, que ens va semblar molt divertida, la quantitat de maquillatge que portava l'Albert Om i la quantitat de gent que hi havia al plató i que semblava que no feien res.

L'experiència va ser molt bona, ja que a tots ens feia molta il·lusió sortir a la televisió.

Luisa Espinoza 1r Batxillerat D

Breus

Anaís Falcó Ibàñez, alumna de 2n de Batxillerat, participarà aquest estiu en el Congrés North Atlantic Fiddle Convention que se celebrarà a la University of Aberdeen d'Escòcia entre el 26 i 30 de juliol (més informació a www.abdn.ac.uk)

L'Anaís és una apassionada de la música tradicional i en assabentar-se d'aquest congrés, envià un resum del seu treball de recerca "El violí tradicional de Catalunya i altres instruments d'arc". El tema ha estat acceptat com una comu-

nificació lliure, per la qual cosa disposarà de 20 minuts per parlar de la presència del violí a la música tradicional catalana davant les màximes autoritats que actualment treballen en la recerca etnomusicològica, concretament en el camp del fiddle.

Enhorabona a aquesta jove investigadora!

Anna Serret Almenara, alumna de 2n de Batxillerat ha participat en el VIII Certamen Nacional de piano que se

celebrà a León els dies 5 i 6 de maig. Aquest concurs té la peculiaritat d'establir les diferents categories segons el nivell educatiu dels ensenyaments generals. L'Anna participà doncs en la categoria de Batxillerat i obtingué el 3r premi amb la interpretació d'un Preludi i Fuga de J. S. Bach i l'Allegro de concert d'Enric Granados.

Felicitats!

Josep Maria Espinàs visita l'Institut

Dimecres 31 de maig l'escriptor Josep Maria Espinàs realitzarà una xerrada-col·loqui sobre els seus llibres Temps afegit, El seu nom és Olga i els disset o

divuit més de la sèrie "Viatges a peu" que hem llegit entre totsels alumnes de quart d' ESO i de primer de Batxillerat. (...Potser algun alumne culer li pregun-

tarà pel sentiment que un text seu amb una música molt coneguda hagi estat la cançó més popular d' Europa aquest mes de maig...).

Dolors Viola

Gemma Lienas visita l'Institut

Divendres dia 10 de Febrer a les onze del matí, els alumnes de les classes A i C de segon d'ESO, ens dirigíem ansiosos cap al menjador, per a dur a terme l'entrevista a l'escriptora Gemma Lienas, autora de la novel·la Bitllet d'anada i tornada; lectura obligatòria per a tots els alumnes del curs.

Al cap d'uns minuts d'espera, entrà per la porta l'escriptora, que va ser rebuda amb un fort aplaudiment, juntament amb la Quima Bisbe, la professora de llengua catalana de tots dos grups. En cessar els aplaudiments de benvinguda, la famosa escriptora, amb un gest de familiaritat i confiança, s'assegué sobre la taula, esperant les nostres preguntes amb un posat somrient i atent. La professora, després d'una breu presentació i un agraïment d'assistència a la nostra convidada, inaugurarà la ronda de preguntes.

Des de bon començament la conversa va ser molt fluïda -potser perquè la Gemma Lienas no és una persona gaire

introvertida- i no hi va haver cap problema d'excés de silenci, per al qual ja teníem unes preguntes d'emergència assignades i ben preparades. Les preguntes, però, van ser molt nombroses i molt variades; d'alguns punts de l'argument de la novel·la, de qüestions relacionades amb l'anorèxia (ja que aquest era el tema principal de la seva obra), d'altres llibres seus, del seu procés de treball... Ella les contestava totes amb entusiasme. Sorgiren preguntes com: "sap si els seus llibres han pogut ajudar a algú que pateixi d'anorèxia o bulímia?". La resposta va ser que sí. Una altra pregunta interessant va ser si creia que la publicitat dels cossos 10 influïa sobre una persona respecte al seu físic... i també va dir que sí.

Ens va explicar com havia començat a escriure la novel·la, el procediment que havia fet servir, com se li havia ocorregut el tema, alguns moments de la seva vida i fins i tot tingué temps per fer una mica de promoció d'altres novel·les i

coleccions seves, com per exemple la de "Carlota", uns llibres que van ser molt mencionats a l'entrevista perquè són molt populars entre el joves. Cul de sac, El gust del cafè, Vol Nocturn... són altres novel·les seves.

Al final de les preguntes unes de noies del grup C van procedir a fer una petita representació d'un fragment de la seva obra Bitllet d'anada i tornada.

Però el temps es girava en contra nostre i corria. Ben aviat tocaren les dotze i haguérem de passar a la firma d'autògrafs a cuita-corrents. Tancàrem l'entrevista en un cercle multitudinari i ella, pacientment anà firmant tots els llibres. Finalment, molt contents i emocionats per haver passat tan bona estona, pujàrem cap a classe donant pas als nostres companys del B que entraven per conèixer a la famosa escriptora.

*Laia Casanellas 2 ESO A
Pere Molas 2 ESO C*

Jaume Ribera visita l'Institut

El passat dia 31 de març, els alumnes de 2n d' ESO vàrem tenir la sort de rebre a un distingit escriptor, autor d'una sèrie de novel·les una de les quals Tots els detectius es diuen Flanagan era una lectura obligatòria per a tots els alumnes de segon.

A les onze tocadetes ens reunírem el segon A i el segon B al menjador per començar la xerrada amb un dels creadors del "Flanagan", Jaume Ribera. Primer la nostra professora de català va

fer les presentacions, i tot seguit començà el col·loqui.

Durant l'hora que vàrem disposar per a conèixer el nostre autor, ell ens respongué totes les qüestions que ens neguitejaven des que llegírem la seva novel·la, tant sobre la història del Flanagan, com també de la seva carrera com a escriptor i el procediment que acostumava a seguir per a escriure llibres amb el seu company Andreu Martí.

També vàrem tenir l'ocasió de saber moltes històries interessants que ens explicà ell aquell dia i d'aconseguir un autògraf seu.

Jaume Ribera ens semblà a tots una persona oberta, amable i simpàtica. La xerrada va ser molt interessant i, per damunt de tot, fou una experiència molt divertida que, de ben segur, sempre ens portarà a tots un bon record.

Anna Martí Canals 2n ESO A

4.600 milions d'anys de canvis climàtics

Potser el més impressionant de sentir parlar un geòleg és descobrir la concepció que té del temps. És molt difícil per la limitada ment humana poder entendre magnituds de temps que superin els 80 anys de la nostra curta vida i és per això que sovint tant ens fa parlar de 100.000 anys com de 100 milions d'anys. Però la geologia és la única ciència que permet acotar aquests gegants salts temporals.

De ben segur que podem saber amb molta exactitud la pressió atmosfèrica que feia ahir a aquesta hora a Barcelona o el total de litres d'aigua que van precipitar l'any passat a Catalunya, però on era el Meteosat fa 2.000 anys? Si volem conèixer quin clima feia quan va néixer Jesucrist podem recórrer a les dades històriques d'aquell moment però de documents no en trobarem que tinguin més de 7.000 anys així que haurem de recórrer a altres registres. Potser serviran els anells dels arbres que donen informació sobre les condicions climatològiques de cada any i fins i tot revelen a aquells experts que els saben llegir si han patit algun allau. Però no trobarem cap soca que ens digui res de fa més de 12.000 anys. És a partir d'aquest punt que hem de recórrer a la geologia.

Gràcies al gels i als sediments lacustres, oceànics i continentals podem conèixer el clima que ha fet al nostre planeta des de fa 3.000 milions d'anys. Aquest ha anat evolucionant depenent

de diversos factors externs: la intensitat de la radiació solar, la forma de l'òrbita de la Terra i la inclinació del seu eix de rotació; i depenent també de factors interns terrestres com la posició dels continents, l'acció de les erupcions volcàniques, els corrents marins, el magnetisme o l'albedo.

Avui sabem que el nostre planeta ha passat per sis eres glacials tot i que la major part del temps ha estat totalment desproveït de gel, constituint un paisatge exuberant de vegetació tant al Sàhara com a l'Antàrtida. Ha estat quan els continents han tendit a separar-se deixant pas a corrents marins que suavitzen la calor de l'interior dels continents, quan hi ha hagut fortes erupcions volcàniques que han filtrat la llum solar, quan hi ha hagut un canvi de polaritat o quan una alteració a l'òrbita terrestre ha portat la Terra més lluny del Sol quan el clima s'ha refredat i el planeta ha entrat en un període glacial. Llavors, a més, es donen mecanismes de retroalimentació, com l'esmentat anteriorment, l'albedo, que consisteix en la repulsió de les ones solars per part del gel (això li dóna el seu color blanquinós) de manera que aquest no es fon amb tanta facilitat.

Però com ja s'ha explicat el clima de la Terra tendeix a ser més aviat calorós, en gran part, gracies a la protecció que ofereix l'atmosfera en forma d'efecte hivernacle. Contràriament al que els mitjans de comunicació difo-

nen, l'efecte hivernacle no és un fenomen perjudicial per nosaltres sinó que és una de les causes que hi hagi vida a la Terra. Els gasos hivernacle: el diòxid de carboni, el metà i el vapor d'aigua, entre d'altres, retenen part de les radiacions solars al planeta, igual que els plàstics d'un hivernacle, oferint una temperatura estable sense grans oscil·lacions entre el dia i la nit o entre estacions.

El problema arriba amb l'increment vertiginós de l'efecte hivernacle a causa de les emissions de diòxid de carboni per part nostra. Si el màxim augment del diòxid de carboni durant qualsevol era glacial ha estat de 0,01 ppm/any, ara estem patint un augment de 0,60 ppm/any. És veritat que és natural que el clima de la Terra variï però, no estroncarem la seva estabilitat amb un impacte tant radical? Sovint som egoistes i no pensem en els éssers vius que matarem ni tampoc en les pròximes generacions d'humans que perjudicarem, però potser val la pena sacrificar alguns dels privilegis que demanem, com tenir aire condicionat a tot arreu o desplaçar-nos per la més mínima distància en transport privat, per tal de seguir vivint en aquesta casa que ha sofert 4600 milions d'anys de canvis climàtics.

*Clara Montaner Augé
1r batx-A Ciències de la Terra*

El camí de ronda de S'Agaró

El primer que vam veure en arribar a S'Agaró va ser una mar moguda, el vent bufava fort sobre l'aigua formant onades que xocaven contra els penya-segats i generaven l'escuma que s'acumulava entre els illots, aquest vent salat que omplia d'aigua marina els clots que s'havien format a les roques i que ja estaven recoberts d'una pàtina de sal. Darrere el mar, la platja, on hi desembocava una riera que havia estat soterrada sota el passeig i darrere la platja, les dunes que estaven cobertes per una vegetació acostumada a la sal. Darrere les dunes hi havia hagut altre temps una maresma que va ser dessecada i avui està ocupada per edificis.

La roca més comuna que vam trobar va

ser la granodiorita amb megacristalls de feldspat, vam observar que tenia gabarros, concentracions de minerals foscos. Aquesta roca forma part d'un gran plutó que es troba atravesat per dics de pòrfir, lampròfir... i tot plegat indica que altre temps arribava a temperatures de prop de mil graus i ara el mar les ha anat esculpint formant cassoletes i taffonis entre altres formes.

El passeig geològic que varem fer va resultar molt interessant tot i la intensa calor que feia.

*Alumnes de Ciències de la Terra i del
Medi Ambient. 1r Batx. A*

*El dic de lampròfir (fosc) travessa
la granodiorita (cl).*

Forum- Debat sobre el canvi climàtic

La Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona organitza cada any un forum-debat destinat a l'alumnat de Batxillerat que cursa Ciències de la Terra i el Medi Ambient. Es tracta d'estudiar un tema a partir d'articles recents que

han aparegut en revistes científiques i formular totes les preguntes que sorgeixen relacionades amb aquest tema a experts que hi han treballat. Enguany el tema era el canvi climàtic.

Coneixent la Potabilitzadora de Sant Joan Despí

“L'Organització Mundial de la Salut i la Unió Europea consideren l'aigua potable com aquella que una persona pot beure cada dia, durant tota la seva vida, sense cap risc per a la seva salut”.

La nostra visita guiada a l'estació de tractament d'aigua de Sant Joan Despí, d'on s'abasteix el 45% de l'àrea de Barcelona, ens va permetre observar de prop el camí que segueix l'aigua abans d'arribar a les nostres llars. A grans trets es fa el pretractament, clarificació, afinatge i desinfecció final d'aquesta. En total l'aigua ha de passar més de 300 controls de qualitat amb uns 1.400 paràmetres fisicoquímics analitzats al dia. Prové dels rius Llobregat (50%), Ter(45%) i Besòs(5%).

Com el nostre grup de Ciències de la Terra va comprovar, no és un procés gens fàcil, ni econòmic ja que no basta amb tractar l'agua, sinó que, a més, s'han de fer controls del consum de la població i tractar els residus que comporta la potabilització. Per això es compta amb una planta de tractament de fangs i un forn de carbó actiu granular. Cal considerar també que molta de

l'aigua que arriba ha de ser rebutjada perquè conté o bé olis o productes químics o d'altres matèries que la planta, tot i ser una de les més avançades d'Europa, no pot tractar.

Tampoc volem entrar en detalls sobre els processos que es duen a terme, tot i que ens els van explicar detalladament, ja que seria estendre'ns massa, però us podem assegurar que la visita val la pena. Al recinte no només vam veure les màquines en funcionament, també vam participar en una demostració al laboratori, una sessió de preguntes i una exposició didàctica sobre el consum en activitats diàries com rentar-se les mans; una noia va aconseguir gastar un quart de litre en fer-ho mentre normalment en gastem tres litres.

Al final de tot, ens van regalar un llibret amb totes les explicacions junt amb un mapa de lloc, uns fulletons i un got blau amb la icona de l'empresa i així vam marxar cap a casa amb una nova visió del que comporta obrir l'aixeta. Pensar en tot el treball que hi ha darrera aquest gest ens fa sentir com uns afortunats,

no obstant hauríem de saber que per més diners que paguem per rebre aquest servei l'aigua és un bé escàs i cal cuidar-lo.

*Claudia M. Rodríguez -Barcelona
2ºA de Batxillerat*

Abocador del Garraf

El dijous 30 de març un grup d'alumnes de Ciències de la Terra vam acostar-nos fins al dipòsit controlat de la Vall d'en Joan, també anomenat Abocador del Garraf. En aquest terreny, que ocupa 64 hectàrees, es gestionen els residus d'origen domèstic que es generen als 33 municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona. A l'any s'arriben a rebre 800.000 tones de deixalles, residus que actualment equivalen a 26 milions de tones.

Durant la visita ens van deixar clar que la majoria d'aquest residus són les nostres pròpies deixalles i per tal de gestionar-les s'han hagut de soterrar en aquest medi amb l'impacte ambiental que això suposa. El propi guia ens va comunicar que la zona no era totalment adequada

perquè degut a les característiques de la vall, un terreny càrstic on normalment l'aigua de la pluja dissol la roca calcària, no ens podem fiar de que els residus tard o d'hora arribin a contaminar les aigües subterrànies. Precisament per aquest motiu el sistema que s'utilitza consisteix generalment en la construcció de terrasses, l'impermeabilització, el dipòsit i la restauració del medi danyat. En mig del camí ens van creuar amb els treballadors més curiosos de l'abocador, el Falconer i un dels seus falcons que estaven espantat les aus carronyaires per que no pertorbessin la feina. A més vam veure fotografies de les antigues vaques que pasturaven les terrasses en procés de restauració i vam visitar la petita depuradora i un edifici dedicat al tractament del biogàs. Aquests recintes

s'han hagut de construir per gestionar les aigües residuals o lixivats i els gasos produïts en la descomposició que s'aprofiten com a font d'energia, uns 80 milions de kW/any que equivalen a l'energia anual que consumeix la ciutat de Barcelona en enllumenat viari i artístic.

No volem calcular per vosaltres la gran importància que té la gestió de residus, però si donar-vos informació per a què us feu a l'idea de tot el que podríeu ajudar classificant adequadament les deixalles. Ja sabeu que Reduir, Reutilitzar i Reciclar són alternatives al vostre abast per evitar desastres naturals. La decisió és vostra.

*Claudia M. Rodríguez - Barcelona
2ºA de Batxillerat*

L'incivisme: on comença?

Al diari "El periódico" del dia 6 de febrer podem trobar un article sobre l'incivisme a les ciutats. Destrosses de mobiliari urbà, pintades a les parets dels edificis, contaminació als carrers i violència entre bandes són alguns dels exemples que podem trobar constantment a la nostra ciutat. La solució que moltes administracions proposen és endurir les normatives contra aquest tipus de comportament. Ben mirat, aquesta mesura és una bona manera d'aturar conductes incíviques, però no n'hi ha prou: caldria preguntar-se on comença l'incivisme, i quines són les mesures per evitar-lo.

Moltes persones creuen que la falta de civisme dels estudiants és una conseqüència més de la manca d'educació que es viu a l'escola i a l'institut. Però, a casa, fan els pares tot el possible perquè els fills s'eduquin com a persones? És evident que no tots ho fan: un exemple molt clar són les ampolles i

deixalles al carrer. Si de petit t'han ensenyat a recollir el plat quan acabes de dinar, o a deixar les coses tal i com te les has trobat, no et costarà gents llençar una bossa de patates a la paperera en comptes de deixar-la pel terra, al carrer.

També ens podem fixar en les nombroses pintades a les parets. Sí que és cert que les persones que fan grafitis haurien de tenir uns espais reservats per a pintarlos al seu gust, però no és necessari embrutar justament les parets més noves i els edificis acabats de pintar.

En definitiva, la falta de civisme pot ser deguda a la falta de llibertat i incomprensió, però la manca d'educació n'és la principal causant.

Maria Almira 2n ESO A

Petits inversors

Avui en dia es pot trobar molta informació sobre el món borsari. És precisament aquest camp un dels quals ha evolucionat fins arribar a constatar el nivell econòmic d'un país: pot fer que tot se'n vagi a pastar fang o que un país vagi bé. Però tan parlar d'aquest món i s'ha oblidat la borsa no econòmica; la borsa de la vida. És en aquesta especial borsa que cada persona ha de saber invertir. S'hi pot invertir en diversió, veure la televisió o altres coses; però en el camp on es podrà obtenir un major benefici a curt i llarg termini serà en el de l'educació. Una inversió que no requereix de diners, una inversió d'hores i dedicació. És doncs un petit constituent de la nostra vida i el nostre futur: allò que ens fa ser bons inversors de la vida, ja que invertir en l'educació i el coneixement és invertir en el nostre futur.

La inversió que hem de dur a terme no està en mans dels pares, està en les nostres mans i hem de ser nosaltres els conscients de la importància de saber on convé, i on no, invertir, ja que una mala inversió ens pot dur a la fallida. El problema d'oblidar aquest camí és el desconeixement dels beneficis que pot

aportar; uns beneficis no només a nivell de poder tenir una feina més o menys digna, sinó en l'aspecte del coneixement: quants més coneixements, més possibilitats tindrem de contrastar la informació que ens envolta per poder evitar caure en prejudicis, enganys i altres aspectes que són conseqüència del desconeixement humà.

Siguem, doncs, conscients d'aquesta dura etapa que representa l'adolescència i sapiguem invertir bé per a poder arribar a tenir una vida digna i plena fruit dels coneixements adquirits tant en el camp escolar com en el de les experiències diàries. Així podrem arribar a l'encara més complicada vida d'adults amb bon peu i preparats en gran mesura pel que s'ha de viure en aquesta nova etapa que ens espera. Som fruit del que llaurem.

*Victor Guerrero Corbi
1 Batx B*

Intercanvis d'alemany

Willkommen in Spanien. Aquestes van ser les primeres paraules que vam fer servir per donar la benvinguda als nostres companys d'intercanvi. I és que sis mesos després de la nostra estada a la capital alemanya, Berlín, rebíem a aquells que ens havien acollit.

Durant quinze dies vam poder gaudir de la companyia dels alemanys, així com de les activitats organitzades per la nostra professora. El que presumiblement seria el problema més angoixant d'aquesta activitat de convivència, l'idioma, no va suposar pas cap entrebanc, donat l'interès que teníem, tant espanyols com alemanys, de comunicar-nos, parlar i explicar-nos coses. És curiosa la quantitat d'activitats que poden arribar-se a fer en només dues setmanes quan hom hi posa ganes. Però val a dir, que bona part de les activitats organitzades (com és lògic) les van dur a terme tan sols els alemanys, continuant els alumnes espanyols totes les classes amb normalitat.

Però això no acaba aquí, ja que ara fa poc (el dia 4 de maig), tornarem a obrir les portes a uns altres hostes, aquest cop d'una ciutat situada entre dos rius, Koblenz. La mecànica de l'intercanvi va ser la mateixa, la diferència essencial, però, va ser que el domini lingüístic del nostre alemany havia millorat, fins al punt que podíem arribar a mantenir converses "llargues" i "entenedores".

Malauradament tot s'acaba i ara estem pendents de fer un altre interessant intercanvi a Saarbrücken, a la vora de França.

Am letzten wollen wir sagen: Danke schön für alles, Asunción.

*Martí Renau Rubió i Eduard Almacellas i Canals
4t ESO C*

Intercanvi Italia

Nel corso di italiano di primo di Batxillerat abbiamo fatto uno scambio con degli alunni di un liceo di Arezzo. Arezzo è una bella città, vicino a Firenze, capitale della Toscana.

Quella settimana abbiamo fatto molte cose: alcuni giorni siamo stati tutti insieme, altri siamo andati a scuola ma siamo anche andati a visitare Roma, Firenze e Pisa. La visita che più ci è piaciuta è stata Roma, forse per la sua storia e la sua grandezza, ma anche ci è piaciuta moltissimo Firenze. È una città molto maestosa e una delle città con più opere d'arte del mondo.

Con le famiglie siamo stati molto bene e alcuni di noi vogliamo ritornare per vedere gli amici che abbiamo fatto e per migliorare l'italiano. Perché il modo migliore per imparare una lingua è andare dove si parla.

Eneko 1r Batxillerat

talia, bella Italia. Ancora ricordo quando i miei occhi videro per la prima volta quel cielo meraviglioso, quando i miei polmoni respirarono quell'aria pura. Era come se l'essenza della vita fosse in tutti i posti.

Italia è unica ma se vuoi vedere il paradiso sulla Terra devi andare nella Toscana. Pochi giorni vi basterebbero per innamorarvi. La Toscana è bellissima. Assolutamente tutto è diverso: gli alberi e la brezza calda susurrando nel tuo orecchio. Ma la gente è anche diversa.

Gli italiani che abbiamo conosciuto erano gentilissimi: ragazzi molto simpatici e buone persone.

Quando arrivò l'ora della partenza le lacrime scaturirono soavemente e la melancolia era enorme.

Oggi ancora ricordiamo il nostro viaggio con un po' di tristezza ma anche con molta gioia perchè è stata un'esperienza unica e aspettiamo di tornare a viverla.

Nadia 1r Batxillerat

A visit from Norway

This Monday more or less twenty Norwegians visited us. They came for a few days to visit the city with their teachers. We spent two hours talking and we learnt something about their city, their school and their customs.

They told us that they went to a school where there are only 14 pupils per class. Furthermore, they have a PC for each student. However, they have to buy all the books like us but their books are dearer than ours. They have six compulsory subjects (English, Spanish, Norwegian, Maths, Science, Gym) and some optional ones. The main differences between them and us is that they have only one exam when the year finishes and we have more exams in between, even though they have more tests during the year which don't count much. Some of them go to school by bus but some others have to go by boat because they live on the other side of the fjord.

They live near Bergen, which is a place with rugged

mountains and a coastline deeply indented by fjords, in a city called Os. Their climate is very different from ours, because there are temperatures up to thirty degrees in summer in the south and up to minus thirty degrees in winter.

Young people haven't got many possibilities of leaving home. They say that it's very hard and although the government helps a little, it's still hard to get a good job. In their leisure time, they do the same as us: meet their friends, go to the cinema, go out for the weekend, and make parties at home... In Norway the legislation is harder than here: if you aren't twenty-one you won't get alcoholic drinks.

I think that Norwegians aren't so different from us... I thought they were stranger. The only difference is that they have a very developed welfare system.

Clara Carrillo 1 Batx D

A visit from the city of London Schooll

Before the end of the second term, a group of students from the City of London School for Boys came to IES Jaume Balmes to meet us. There were about twelve students and two teachers, and they had Spanish lessons in the mornings and visited the city in the afternoons.

We talked about Barcelona and the places that they could visit. Moreover, we talked about their school and

compared it with our school, Jaume Balmes. They spoke very good Spanish because they had eight lessons a week and they had been to Spain before. They have fewer subjects than we have.

Some students wanted to play a football match the following day, but our teachers did not agree. It was a pleasant experience.

2 BAT C

Cursa d'orientació de 1r cycle d'ESO

El dimecres dia 19 d'abril, els alumnes de 2n d'ESO vàrem fer una sortida a Collserola. A les 8 del matí agafàvem dos autocars que ens van dur a la Plaça Mireia de Collserola.

En arribar ens van fer una breu explicació sobre l'itinerari i la manera de recorre'l. Tot seguit fèrem els grups amb els quals correríem la cursa, en la que amb l'ajuda d'un mapa i una brúixola havíem de trobar una sèrie de fites taronges i blanques ben amagades a la muntanya.

Durant tot el matí vàrem recórrer camins i senders buscant les fites i

pinçant-les en un full de control.

Finalment, en acabar la cursa, tots cansats i assedegats, ens vam reunir en un parc i vam esmorzar.

La meitat del camí de tornada la vam fer a peu fins a Zona Universitària i allí vam agafar el metro fins a l'Institut. D'aquesta manera va finalitzar la nostra sortida en la qual vam aprendre un munt de coses sobre com orientar-nos a la muntanya i a més a més vam passar una bona estona.

*Anna Martí Canals i Laia Casanellas
Blanquer 2n ESO*

Cursa d'orientació de 1r cycle d'ESO

L'IES Jaume Balmes va ser un dels 125 centres que durant el mes d'abril van participar a les curses d'orientació organitzades per l'Institut Municipal de Barcelona a l'Anella Olímpica de Montjuïc i a Collserola. En total hi participaren 6200 alumnes de la ciutat.

Nosaltres vam participar a la cursa d'orientació del divendres 28 d'abril, i mitjançant l'ajuda d'un mapa i gràcies als nostres coneixements adquirits fins aleshores, vam aconseguir trobar 10

fites situades a certs punts del paisatge de Collserola en el mínim temps possible.

S'ha de destacar que dues ternes de l'Institut van quedar en primera posició de la cursa de 2n cycle d'ESO empatats amb el mateix temps.

Realment va ser una interessant i enriquidora experiència, i el més important de tot és que cap grup es va perdre!

*Irantzu Casajús i Marta Abellán
4t ESO B*

Triatló escolar

Els alumnes de 1r d'ESO han participat un any més en la XIX triatló escolar que organitza l'Ajuntament de Barcelona a la Base Nàutica de la Platja de la Mar Bella, i que aquest any ha tingut una participació de més de 1200 alumnes de diferents instituts de Barcelona.

La Triatló, que es va realitzar el dimecres 31 de maig, consta de tres proves successives. En primer lloc es fa un recorregut de natació d'aproximadament 80m., després es fa un recorregut d'uns 2Km. en bicicleta i finalment un

tercer d'uns 600m. de carrera a peu. Més important que el resultat final, era la participació i el fet d'acabar la prova. És per això que estem molt contents del nivell demostrat pels nostres alumnes i més tenint en compte el desgast que implica una activitat d'aquest tipus.

Enhorabona a tots els participants.

Departament d'Educació Física

Quart món - Visita a Arrels Fundació

Cada dia als mitjans de comunicació sentim termes com "primer món", "tercer món" o "països en vies de desenvolupament"... Però molts desconeixem l'existència d'un "Quart món". Aquest no és especialment propi d'un país o regió, sinó que conviu diàriament amb tots nosaltres. Es tracta de persones, grups o comunitats que resideixen en una extrema pobresa a la nostra ciutat, sovint provocada per un trencament de les relacions familiars, manca de feina, de formació...

Va ser el dia 12 de maig quan els alumnes del crèdit variable de "Quart Món" vam aprofundir més sobre aquest tema gràcies a la nostra visita a Arrels, una fundació dedicada a l'atenció de persones sense llar a Barcelona. La funció bàsica d'aquesta comunitat és ajudar el màxim possible a totes aquelles persones caracteritzades per la manca d'allotjament adequat.

Gràcies a una xerrada vam poder

adonar-nos de la importància i la feina d'aquestes persones.

La Fundació ofereix afecte i atencions professionals que els ajuden a recuperar els hàbits de convivència i autoestima als sense sostre (els quals s'acostumen a trobar en una situació d'exclusió social). "Arrels" posa gran quantitat de serveis a l'abast d'aquestes persones: ofereixen uns serveis de dutxa, perruqueria o roba neta a l'hora que s'hi organitzen activitats diverses com ara pintura, manualitats o lectura; ofereixen un àpat diari, com a mínim, i atenció als malalts.

Hi ha grups de voluntaris de la fundació que, a poc a poc, entren en contacte amb les persones sense llar, informant-los de les ajudes que li poden ser prestades i els serveis que ofereixen. Als individus que decideixen tornar a fer una nova vida altre cop se'ls posa a l'abast la facilitat de regular els papers (DNI, passaport...) i se'ls proporciona

allotjament a pensions o pisos de la fundació.

Una de les causes de l'existència del Quart Món és l'economia de mercat que s'ha establert. Tot i els grans avantatges que tenim i que van augmentant dia a dia, encara resten molts problemes que cal resoldre per tal d'aconseguir la societat justa i lliure que realment desitgem.

Irantzu Casajús 4t ESO B

III Campionat de futbol i I de bàsquet al Jaume Balmes

Per tercer any consecutiu s'està celebrant el campionat de futbol a l'hora del pati. Hi ha un campionat per primer cycle i un altre per segon cycle. Aquest està organitzat en 2 grups de quatre equips. A bàsquet hi ha menys gent perquè és el primer any; concretament a 2n cycle hi ha 4 equips.

El torneig consta d'una lligueta i finalment el dia 21 de juny es faran totes les finals, tant les de bàsquet com les de futbol, tant les de 1r cycle com les de 2n cycle. Les finals les jugaran els primers classificats de les diferents lliguetes.

És de destacar que els arbitratges aquest any els realitzen alumnes de 2n cycle

i de batxillerat.

S'han sentit comentaris que potser hauria estat millor organitzat el campionat abans, però per una altra banda cal tenir present que al 2n trimestre hi ha més pluges.

Ruben Sospedra i Ricard Solé 3r ESO C

Campionats solidaris

Durant tot el mes de maig tothom qui ha volgut ha participat en els campionats de futbol i de bàsquet que s'han organitzat a l'Institut. S'han apuntat més de 20 equips que han hagut de pagar una quota d'inscripció de 10€ per equip a l'hora de donar el full d'inscripció on hi figurava el nom de l'equip, el color de la samarreta i el nom del capità i jugadors. Un cop lliurades les inscripcions només calia esperar el dia del partit i a jugar!! Aquest any, a diferència d'altres anys, els àrbitres eren, ni més ni menys, alumnes del 2n cycle i de batxillerat,

excepte un partit de bàsquet xiulat per un alumne de 2n d'ESO, més petit, però no menys intel·ligent.

Els diners recollits amb les inscripcions, que cada any es donen a una causa benèfica, els han portat els alumnes del crèdit variable de Quart Món a la Fundació Arrels que treballa amb els sense sostre de la ciutat de Barcelona. Esperem ajudar a que cada vegada hi hagi menys indigents a la nostra ciutat.

Ying-Anna Yang 2n ESO C

Finals dels campionats del J. Balmes

Dimecres 21 de juny

9h	Final 1r cycle bàsquet
9h 30'	
9h 50'	Final 2n cycle bàsquet
10h 20'	
10h 45'	Final 1r cycle futbol
11h 15'	
11h 40'	Final 2n cycle futbol
12h 10'	
12h 40'	Entrega de trofeus

Anònimos & Xewongs
Guanyadors & Professorat
Los Sabios & Los Retris
Guanyadors & Professorat
The kings & Los Chungos
Guanyadors & Professorat
AC Milan & Los Yonkos
Guanyadors & Professorat

Crèdit de síntesi de 2n d'ESO: Barcelona

Nord, Sud; blanc, negre; fred, calent... No tothom pensa el mateix, sempre hi ha opinions diferents...

Això passa amb el crèdit de síntesi: agradable per a uns i horrorós per a d'altres.

Malgrat els dos extrems oposats, va resultar d'allò més interessant segons el punt de vista de cadascú, és clar...

El crèdit de síntesi consisteix a omplir un dossier en el que es tracta un tema concret en el qual hi estan relacionats

exercicis de totes les matèries i al final del crèdit s'ha de fer una exposició oral del crèdit.

Aquest any, als alumnes de 2n d'ESO ens ha tocat el tema de Barcelona. Així que la setmana del 24 al 28 d'abril, la vàrem tenir ocupada amb el crèdit. Per poder completar l'apartat de Llengua Castellana vàrem fer una excursió al Barri Gòtic, on havíem de fer un itinerari seguint les indicacions de la ruta de Cervantes, prendre anotacions i marcar

l'itinerari en el mapa. També hi sortien els apartats de Ciències de la Naturalesa, Educació Física, Ciències Socials, Català, Llengua estrangera, Dibuix... Però tot plegat seria una mica llarg d'explicar, i com hem dit abans, allargar tant un article, redacció... pot ser entretingut per a alguns, però un avorriment per a uns altres.

Silvia Fonts, Bhawna Tejvani 2n d'ESO B

Sortida al Parc del Laberint d'Horta

Aquesta sortida dels tres grups de 1r d'ESO va ser molt divertida. Vam anar-hi en metro el dilluns 8 i el dimarts 9 de maig. Hi vam arribar aviat i per això ens van deixar jugar en un petit parc que hi havia a l'entrada.

Un guia estava esperant-nos. Vam agafar bolígraf i un full per prendre apunts. Ell ens va explicar coses de la Porta Xinesa, del jardí dels boixos, del Laberint... Ah! Al laberint uns quants nois es van perdre!

En conclusió, la sortida va ser molt divertida.

Kevin Guevara 1r ESO B

Teatre al Balmes

A principi de curs, quatre alumnes del centre ens vam apuntar a l'activitat de teatre. Quan ja portàvem un mes ens van informar que si no s'apuntava més gent s'hauria de suspendre l'activitat. La sorpresa va ser que el següent dimecres ja érem 11 persones!

Llavors vam escollir una obra de teatre i vam començar a assajar-la. Ens vam presentar al concurs de la Mostra de Teatre i la segona sorpresa fou que ens van seleccionar per actuar al Teatre Lliure.

L'obra representada va ser Miles

Gloriosus, i la tornarem a fer el proper dia 6 de juny per tots els nois i noies de 1r cicle a la sala d'actes de l'Institut. A més a més el dia 11 de juny s'ha llogat un teatre per tornar-la a representar per totes les famílies. Volem animar-vos a apuntar-vos a teatre el curs que ve.

Fiorella, Elisabeth, Alexia, Irene, Xenia, Robert, Eva, Samuel, Núria, Elvira i Ariadna.

Un judici

Un Dijous 20 d'abril vam anar a la sala d'actes a fer una representació d'un judici. Van venir un grup d'advocats, que ens van explicar com havíem d'actuar segons el nostre paper, els acusats van haver de respondre les preguntes que feien els fiscals i els advocats defensors, així com la policia i una testi-

moni. Si eres advocat defensor havies de preguntar al teu client que va fer aquell dia però sense acusar-lo. En canvi si eres fiscal havies de fer preguntes amb doble sentit, intentant que l'acusat es contradigués, és a dir acusant-lo. El tribunal va haver de dictar una sentència imparcial després d'haver

escoltat les respostes dels acusats. El judici tractava de tres nois que havien pres droga davant l'Institut. Al final del judici el jurat es va reunir per treure conclusions i donar el seu veredict: Els tres acusats van resultar ser culpables. Va ser una experiència molt divertida.

Comiat als alumnes

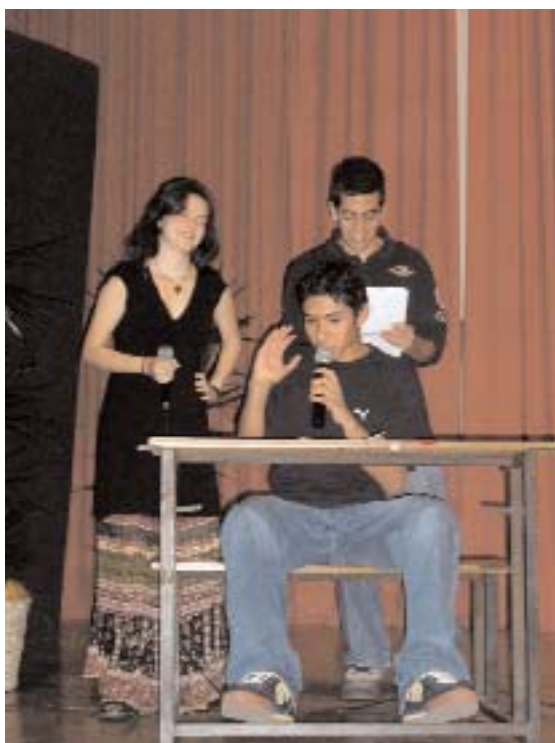
Permeteu-me que, en nom dels professors, faci avui algunes reflexions no sé si gaire ortodoxes sobre el sentit que jo veig en l'ensenyament, i més en concret en l'ensenyament secundari. Per nosaltres, professors, el vostre pas per les aules no és gaire perceptible perquè us vivim sempre en una mena de "present etern". Nosaltres sempre tenim alumnes de les mateixes edats. Ens enfrontem a l'adolescent etern. Només quan "repetim" algun alumne que hem tingut en cicles anteriors, ens adonem de la gran evolució que hi ha en aquests anys, entre els dotze i els divuit. Anys decisius, en els quals es forma el fons sentimental i moral d'una persona.

Alguns alumnes potser viuran aquests anys com a exitosos i d'altres segur que no tant. Els èxits que més brillen són els que aconseguim davant dels altres o contra els altres. Molts són els que corren i molt pocs els qui arriben primers: es lògic que el campió provoqui admiració i també enveja. Però la gran carrera és sempre la que un fa contra ell mateix, a favor o en contra del seu destí, més enllà de les seves limitacions. El que el professor conscient de la seva professió vol és que en cada alumne arrelli el petit i quotidià esforç de

superar-se. Avui acabeu una etapa important, però l'única medalla que importa - més enllà dels excel·lents i les matrícules d'honor - és la que heu obtingut si heu aconseguit ser una mica millors, si sou capaços de mirar cara a cara els nostres fantasmes i provar de superar-los: el noi que sap que la droga no és tan sols una moda i es proposa de deixar-la; la noia que està aprenent a no rebutjar-se per tantes foteses; els que aneu agafant seguretat en vosaltres mateixos, contra els dubtes i les pors que haureu d'afrontar, i tants i tants etcètera. (...)

(...) Avui, però, és el moment de l'alegria i de la festa. I si ara és el temps del "gaudeamus", els vostres professors us volen desitjar una llarga vida, "plena de ventures i de coneixences". Si d'una manera o altra us hem despertat l'interès per aprendre, per raonar i per ser crítics, ens donarem per ben satisfets. Ara, el futur és a les vostres mans. Gràcies.

Ricard Serrano, 2006

Ateneu Barcelonès

Molts de nosaltres havíem passat per davant de l'Ateneu i ens havia cridat l'atenció la seva arquitectura majestuosa i imponent o, fins i tot, ens havien explicat que allí s'havien escrit moltes novel·les conegudes arreu de Catalunya i del món. Però no en coneixíem quasi res fins dijous passat, quan vam poder visitar-lo.

A primera vista i des de l'exterior sembla un palauet neoclàssic d'allò més refinat (per a gent de diners) i efectivament en un principi va ser destinat a habitatge. En entrar ja es troba alguna exposició al vestíbul o pati i tot seguit una bifurcació: cap a l'antic estable dels carruatges, on actualment hi ha la sala Verdaguer o cap a les escales i els ascensors (un de modern i l'altre mod-

ernista) que puguen cap als pisos superiors on es troba el quid de l'Ateneu, entitat que enguany celebra el centenari de la seva ubicació actual.

Vaig tenir l'oportunitat de poder pujar amb l'ascensor modernista que tenia un banc entapissat i uns vitralls de colors al sostre, tot un privilegi. Fent una visita peculiar (des del pis superior al 1r pis) hi trobem: l'escola d'escriptors on tothom que s'hi apunti pot tenir l'oportunitat de ser aconsellat en aquest art; la Sala d'Actes que és molt espaiosa, gran i segurament té una acústica molt bona; exposicions temporals de fotografia; la biblioteca, coneguda pel gran nombre de volums i edicions que conté, on en commemoració del centenari vam topiar amb uns exemplars publicats el 1906 de

Els fruits saborosos de J. Maragall, Pilar Prim de N. Oller, Glossari d'E. d'Ors i Josafat de P. Bertrana; la sala de premsa; el saló on es fan conferències i xerrades (caracteritzada pels sofàs) i finalment el preciós jardí romàntic on hi ha flora i fauna molt peculiar, com són unes tortugues mediterrànies o una bassa artificial amb nenúfars, granotes i peixos de colors.

A tall d'anècdota i per a finalitzar la descripció de la nostra visita, comentaré que en entrar a la biblioteca i veure els vitralls de les portes, a varies persones ens va venir a la memòria el personatge de ciència ficció Harry Potter i la biblioteca de Hogwarts.

Carla Moret

4t ESO C

Cinquena edició del treball interdisciplinari Educació Visual i Plàstica Llengua Catalana i Literatura "De la poesia al llenguatge plàstic"

Enguany hem exposat el treball realitzat per alumnes de Quart d'ESO a partir d'uns textos de Temps afegit de Josep Maria Espinàs, un recull de proses

breus, amarades de poesia, que conviden el lector a la reflexió sobre les petites coses de la vida, els instants que deixen petja en el record a través

dels sentits que els han suscitat: la vista, l'oïda, el tacte... Si els voleu veure, romandran exposats al passadís de la Biblioteca fins dimecres, 21 de juny.

Treball interdisciplinari Llengua Catalana-llengua anglesa

Dimarts 30 de maig els alumnes de 1r B de batxillerat faran una sortida a l'Avenc de Tavertet com a colofó al treball inter-

disciplinari Llengua Anglesa-Llengua Catalana sobre el llibre de Matthew Parris A castle in Spain (que no és un

castell i que és a Catalunya) i que ha estat molt venut de Nadal ençà a la Gran Bretanya...

Edita: Institut d'Ensenyament Secundari Jaume Balmes, Barcelona * **Coordinació:** Albert Davi * **Redacció i correcció:** Francesc Royuela * **Disseny i maquetació:** Lluís Travé * **Edició Digital:** Frederic Chordá * **Impressió:** Llibreria Canut * **Tiratge:** 600 exemplars

L'IES Jaume Balmes no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles signats.
Revista digital: www.jamebalmes.net